

ind under den samme Lovgivning. En stor By som København kræver noget andet og mere paa dette Omraade, end en mindre By kan nøjes med. Jeg tror, det er en af Grundene til, at det har været saa vanskeligt at finde Regler, som det var muligt at gennemføre. Det, som gør mig betænkelig over for dette Lovforslag, er, at man her paa en Gang lukker af for al Tilgang til et Fag, som jo i Grunden har et meget stort Virksomhedsomraade her i Landet. Mangfoldige Mennesker ere knyttede til det, en Del som Tjenere eller Opvartere, andre for at uddanne sig og blive selvstændige forretningsdrivende paa dette Omraade. De Udsigter, som bevæge de sidstnævnte til at gaa Beværtervejen, slaa vi nu ved dette Lovforslag en Bom for, i alt Fald for de første 3 Aar; thi saa længe vil det ikke være muligt for nogen, som virker indenfor dette Fag, at etablere sig som selvstændig forretningsdrivende. Jeg tror, det er et meget betænkeligt Skridt at foretage. Efter min Mening kræver Beværterfaget ligesaa vel som alle andre, en naturlig Tilgang, og hvis man stopper op for den, vil der ganske sikkert opstaa usunde Forhold.

Jeg er ogsaa betænkelig ved den Bestemmelse, som jeg i øvrigt synes er meget usædvanlig, at Indskrænkningen i Adgangen til Gæstgivernæring skal regnes fra Lovforslagets Forelæggelse. Jeg ved ikke en Gang, hvorledes man skal forstaa denne Bestemmelse. Skal Indskrænkningen for de Borgerskabers Vedkommende, som ere løste efter den Dag, da Lovforslaget blev forelagt Rigsdagen, vedvare, ogsaa efter at det maatte have vist sig umuligt at gennemføre Lovforslaget? Jeg maa dog antage, at Virkningen af Bestemmelsen da hører op, men ogsaa i Mellemtiden vil den kunne volde stor Skade og Tab for de Mennesker, som netop nu tænke paa at etablere sig i denne Forretningsgren, idet de ganske simpelt maa holde sig tilbage af Frygt for, at Loven skal gaa igennem, og det Næringsbevis, de løse, altsaa blive værdiløst for dem. Det forekommer mig, at man maa være betænkelig ved Bestemmelser, som kunne gribe saa forstyrrende ind i Forretningstilværelsen paa et saa vigtigt Omraade, som der her er Tale om.

Jeg synes ogsaa, at de Bestræbelser, som have fundet Udtryk i dette Lovforslag, gaa i en noget anden Retning end dem, der ellers for Tiden ere oppe med Hensyn til Ordningen af Beværterspørgsmaalet. Jeg kan saaledes henvise til, at Københavns Magistrat allerede for nogen Tid

siden har udarbejdet et Forslag om en Ordning af dette Forhold, gaaende ud paa at jævnstille Beværternæringen med alle øvrige Næringer, saaledes at der bliver samme Adgang til at erhverve Borgerskab paa dette Omraade som i andre Forretningsgrene. Paa den anden Side opstilles der saa nogle bestemte Betingelser for, hvorledes Lokalernes Indretning bør være, saaledes at der bliver taget tilstrækkeligt Hensyn til, at de ere af en vis Størrelse, at der er Adgang for Lys og Luft, og at de ere lette at kontrollere. Dette Forslag gaar sikkert den rette Vej. Derimod tror jeg ikke, at de Bestræbelser, der gaa i Retning af at afspærre dette Fag for en naturlig Tilgang, ere sunde eller egnede til at føre til det tilsigtede Resultat. Naar man fra Ædruelighedskommissionens Side maaske mener, at man ved at begrænse Beværtingernes Antal vil hemme Forbruget af Alkohol, er jeg noget i Tvivl om, hvorvidt det er rigtigt. Af den Statistik, der indeholdes i de Lovforslaget ledsagende Bemærkninger, vil det ses, at der har været ret stor Stigning i Tilgangen af Beværtere i de sidste 10 Aar, men samtidig vil man lægge Mærke til, at til Trods for denne Stigning i Beværtingernes Antal, og til Trods for at ogsaa Befolkningstallet er steget betydeligt i det samme Tidsrum, er Forbruget af Alkohol gaaet ganske betydeligt ned. Der synes saaledes ikke at være nogen indre Forbindelse mellem Beværtingernes Antal og Forbruget af Alkohol. Sagen er den, at i en By som f. Eks. København ere Beværtinger og Restaurationer nu noget andet, end de vare i gamle Dage. I gamle Dage var det Steder, hvor Folk gik hen, naar de skulde nyde Drikkevarer, men nu er det blevet Steder, hvor en meget stor Del af Befolkningen maa søge hen for at tilfredsstille deres daglige Fornødenheder, idet Livet i en stor By former sig saaledes for mange, at de ere nødte dertil. Restaurationerne og Beværtingerne have derved faaet en helt anden Karakter end tidligere. Jeg tror, at den paagældende Virksomhed er nødvendig og berettiget, og at man ikke har nogen Grund til at lægge dem unaturlige Hindringer i Vejen. Jeg nærer derfor en hel Del Betænkeligheder overfor den Retning, hvori dette Lovforslag gaar, jeg tror ikke, det er den heldigste Vej. Jeg kan derfor slutte mig til det af det ærede 6te Medlem for 6te Kreds (Pagh) udtalte Ønske om, at Lovforslaget maa undergaa en meget omhyggelig Behandling, inden det bliver yderligere fremmet.